Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
T. ĆAPETA
14 päivänä maaliskuuta 2024[1]

Asia C-541/22 P

Araceli García Fernández,
Faustino González Parra,
Fernando Luis Treviño de Las Cuevas,
Juan Antonio Galán Alcázar,
Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera,
Macon, SA,
Marta Espejel García,
Memphis Investments Ltd,
Pedro Alcántara de la Herrán Matorras,
Pedro José de Jesús Benito Trebbau López,
Pedro Regalado Cuadrado Martínez ja
María Rosario Mari Juan Domingo
vastaan
Eleveté Invest Group, SL,
Antonio Bail Cajal,
Carlos Sobrini Marín,
Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL,
Juan José Homs Tapias,
Anna María Torras Giro,
Marbore 2000, SL,
Trístan González del Valle,
Euroopan komissio,
Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB),
Espanjan kuningaskunta ja

Banco Santander, SA

Muutoksenhaku – Talous- ja rahapolitiikka – Pankkiunioni – Yhteinen kriisinratkaisumekanismi (SRM) – Asetus (EU) N:o 806/2014 – 18 artikla – Kriisinratkaisun edellytykset – 20 artikla – Kriisinratkaisua varten suoritettava arvostus –

[1] Alkuperäinen kieli: englanti.

SEUT 296 artikla – Perusteluvelvollisuus – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla – Kumoamiskanne ja vahingonkorvauskanne – Banco Popularin kriisinratkaisu

I Johdanto

1. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi (Single Resolution Mechanism SRM) perustettiin vuonna 2014.[2] Sitä käytettiin ensimmäisen kerran 6.6.2017, ja kyseessä oli Banco Popular Español, S.A. (jäljempänä Banco Popular).

2. Valittajat ovat luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä, jotka olivat Banco Popularin liikkeeseen laskemien ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien osakkeenomistajia tai haltijoita ennen Banco Popularin kriisinratkaisumääräyksen[3] hyväksymistä.

3. Unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa kantajat (tämän asian valittajat) riitauttivat kriisinratkaisumääräyksen ja Euroopan komission hyväksynnän sekä siihen liittyvät asiakirjat ja vaativat vahingonkorvauksia. Kyseinen kanne valittiin viiden muun kanteen ohella unionin yleisessä tuomioistuimessa käsiteltäväksi pilottitapaukseksi,[4] ja se hylättiin asiakysymyksen osalta 1.6.2022 annetulla tuomiolla Eleveté Invest Group ym. v. komissio ja SRB (T-523/17, EU:T:2022:313) (jäljempänä valituksenalainen tuomio).

4. Tämän rinnalla on vireillä toinen Banco Popularin kriisinratkaisuun liittyvä valitus, asia C-535/22 P, Aeris Invest v. komissio ja SRB,[5] ja esitetyt perustelut ovat molemmissa asioissa suurelta osin päällekkäisiä (jäljempänä rinnakkainen valitus). Ratkaisuehdotukseni kyseisestä valituksesta esitetään samana päivänä (jäljempänä rinnakkainen ratkaisuehdotus), ja nämä kaksi rinnakkaista ratkaisuehdotusta on luettava yhdessä.

5. Tässä valituksessa unionin tuomioistuimen tehtävänä ei ole tutkia kriisinratkaisumääräystä ja komission hyväksyntää (eikä muita asiakirjoja, jotka on riitautettu ensimmäisessä oikeusasteessa) vaan sitä, miten unionin yleinen tuomioistuin on käyttänyt valvontavaltuuksiaan.[6] Kahden nyt esillä olevan valituksen yhteydessä tämä tarkoittaa, että unionin tuomioistuimen tarkastelu

[2] Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1) (jäljempänä yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskeva asetus).

[3] Yhteisen kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa 7.6.2017 tehty päätös SRB/EES/2017/08 Banco Popular Español S.A:ta koskevan kriisinratkaisumääräyksen antamisesta (jäljempänä kriisinratkaisumääräys). Kriisinratkaisumääräys hyväksyttiin Banco Popular Español SA:ta koskevan kriisinratkaisumääräyksen hyväksymisestä 7.6.2017 annetulla komission päätöksellä (EU) 2017/1246 (EUVL 2017, L 178, s. 15; jäljempänä komission hyväksyntä).

[4] Muut pilottitapaukset ovat seuraavat: (1) Tuomio 1.6.2022, Del Valle Ruíz ym. v. komissio ja SRB (T-510/17, EU:T:2022:312). Valitus asiassa C-539/22 P, Del Valle Ruíz ym. v. komissio ja SRB tehtiin mutta peruutettiin 22.7.2023 (2) Tuomio 1.6.2022, Aeris Invest v. komissio ja SRB (T-628/17, EU:T:2022:315). Tätä tuomiota koskeva valitus on vireillä asiassa C-535/22 P, Aeris Invest v. komissio ja SRB. (3) Tuomio 1.6.2022, Algebris (UK) ja Anchorage Capital Group v. komissio (T-570/17, EU:T:2022:314). Kyseisestä tuomiosta ei valitettu. (4) Tuomio 1.6.2022, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ja SFL v. SRB (T-481/17, EU:T:2022:311). Kyseisestä tuomiosta on tällä hetkellä vireillä kaksi valitusta. Ensinnäkin asiassa C-551/22 P, komissio v. SRB. Ks. julkisasiamies Ćapetan ratkaisuehdotus asiassa komissio v. SRB (C-551/22 P, EU:C:2023:846). Toiseksi asiassa C-448/22 P, SFL v. SRB. (5) Määräys 24.10.2019, Liaño Reig v. SRB (T-557/17, ei julkaistu, EU:T:2019:771). Unionin tuomioistuin pysytti kyseisen määräyksen valituksen johdosta 4.3.2021 antamassaan tuomiossa Liaño Reig v. SRB (C-947/19 P, EU:C:2021:172), jossa se totesi, ettei unionin yleinen tuomioistuin ollut tehnyt virhettä katsoessaan, ettei riidanalaista säännöstä voitu erottaa yhteisen kriisinratkaisuneuvoston kriisinratkaisumääräyksestä.

[5] 1.6.2022 annetusta tuomiosta Aeris Invest v. komissio ja SRB (T-628/17, EU:T:2022:315) (jäljempänä valituksenalainen rinnakkaistuomio).

[6] Unionin tuomioistuimen mukaan ”muutoksenhaun yhteydessä unionin tuomioistuin tutkii muun muassa sen, onko unionin yleinen tuomioistuin käsitellyt oikeudellisesti riittävällä tavalla kaikkia kantajan esittämiä väitteitä”. Tuomio 11.11.2021, Autostrada Wielkopolska v. komissio ja Puola (C-933/19 P, EU:C:2021:905, 50 kohta).

kohdistuu ensinnäkin siihen, tulkitsiko unionin yleinen tuomioistuin oikein yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen asiaa koskevia säännöksiä, ja toiseksi siihen, tutkiko se riittävässä määrin kriisinratkaisumääräystä, sellaisena kuin se oli yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (Single Resolution Board, SRB) laatimana ja komission hyväksymänä.

6. Unionin tuomioistuin on hiljattain vahvistanut asiaankuuluvan tutkinnan tason tuomiossa Crédit lyonnais.[7] Unionin tuomioistuin totesi kyseisessä tapauksessa, että unionin tuomioistuimet eivät saa korvata unionin viranomaisen päätöstä omalla päätöksellään. Niiden on sen sijaan varmistettava, ettei päätös perustu aineellisesti virheellisiin tosiseikkoihin eikä siihen liity ilmeistä arviointivirhettä tai harkintavallan väärinkäyttöä.[8]

7. Tätä vaatimusta tukevat perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklan vaatimukset. Tuomioistuinvalvonnan tehokkuuden ja puolustautumisoikeuksien turvaamisen edellytyksenä on, että ”asianomaisen on voitava saada tieto häntä koskevan päätöksen perusteluista joko suoraan päätöksestä itsestään tai ilmoituksella asianomaisen pyynnöstä, millä ei puututa toimivaltaisen tuomioistuimen oikeuteen vaatia kyseessä olevaa viranomaista ilmoittamaan ne, jotta asianomainen voi puolustaa oikeuksiaan parhain mahdollisin edellytyksin ja päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko asian saattaminen toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi tarkoituksenmukaista, ja jotta viimeksi mainittu kykenee täysimääräisesti harjoittamaan kyseessä olevaan kansalliseen päätökseen kohdistuvaa laillisuusvalvontaa”.[9]

8. Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen ehdotan unionin tuomioistuimelle, että molemmat valituksenalaiset tuomiot pysytetään.

II Unionin yleisessä tuomioistuimessa käytyyn oikeudenkäyntimenettelyyn johtaneet tapahtumat

9. Tämän valituksen kannalta merkitykselliset tosiseikat, joita on selostettu tarkemmin valituksenalaisen tuomion 25–83 kohdassa, voidaan tiivistää seuraavasti.

10. Banco Popularin taloudellinen tilanne alkoi heikentyä vuonna 2016. Yhteisen kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa 5.12.2016 hyväksyttiin Banco Popular -konsernia koskeva kriisinratkaisusuunnitelma. Vuoden 2016 kriisinratkaisusuunnitelmassa ensisijainen kriisinratkaisuväline oli yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 27 artiklassa säädetty velkakirjojen arvon alaskirjaus. Suunnitelmaa ei kuitenkaan käytetty toteutuneessa kriisinratkaisussa.

11. Huhtikuussa 2017 Banco Popular aloitti yksityisen myyntimenettelyn, jonka tarkoituksena oli myydä pankki vahvalle kilpailijalle, mikä palauttaisi ennalleen sen taloudellisen tilanteen. Tarjouksen esittämisen määräajaksi Banco Popularin ostamisesta kiinnostuneille mahdollisille ostajille asetettiin 10.6.2017, mutta määräaikaa pidennettiin myöhemmin kesäkuun 2017 loppuun. Banco Santander S.A. (jäljempänä Banco Santander) ilmoitti 16.5.2017 päivätyllä kirjeellä Banco Popularille, ettei se voinut tehdä sitovaa tarjousta yksityisessä myyntimenettelyssä.

[7] Tuomio 4.5.2023, EKP v. Crédit lyonnais (C-389/21 P, EU:C:2023:368). Unionin yleinen tuomioistuin on omaksunut tämän lähestymistavan myös valituksenalaisen tuomion 110–115 kohdassa ja valituksenalaisen rinnakkaistuomion 115–119 kohdassa.

[8] Tuomio 4.5.2023, EKP v. Crédit lyonnais (C-389/21 P, EU:C:2023:368, 55 kohta).

[9] Tuomio 24.11.2020, Minister van Buitenlandse Zaken (C-225/19 ja C-226/19, EU:C:2020:951, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

12. Yhteisen kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtaja Elke König antoi 23.5.2017 Bloomberg TV:lle haastattelun, jossa häneltä kysyttiin muun muassa Banco Popularin tilanteesta.

13. Banco Popularin vaikeuksista uutisoitiin toukokuun 2017 aikana useissa uutisvälineissä, muun muassa Reutersissa. Reutersin julkaisemassa artikkelissa mainitaan muun muassa, että nimeltä mainitsemattoman EU:n korkean virkamiehen mukaan Euroopan johtava pankkivalvontaviranomainen oli varoittanut EU:n virkamiehiä siitä, että Banco Popular saatetaan joutua likvidoimaan, jos sille ei löydy ostajaa. Artikkelin mukaan kyseinen virkamies totesi myös, että yhteisen kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtaja oli hiljattain antanut ”ennakkovaroituksen” ja todennut, että kriisinratkaisuneuvosto seurasi (Banco Popularin) menettelyä tiiviisti sen varalta, että tilanteeseen on puututtava. Samana päivänä yhteinen kriisinratkaisuneuvosto julkaisi lehdistötiedotteen, jossa se kiisti artikkelin sisällön.

14. Kesäkuun 2017 ensimmäisinä päivinä Banco Popular joutui massiivisten likviditeetin ulosvirtausten kohteeksi.

15. Yhteisen kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto hyväksyi 3.6.2017 päätöksen SRB/EES/2017/06, joka oli osoitettu Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria -rahastolle (pankkien hallitun rakenneuudistuksen rahasto; jäljempänä FROB) ja joka koski Banco Popularin myyntiä. Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto hyväksyi näin ollen sen, että FROB aloitti välittömästi Banco Popularin myyntimenettelyn, ja ilmoitti FROB:lle direktiivin 2014/59 39 artiklan mukaiset myyntiä koskevat vaatimukset.[10] Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto ilmoitti muun muassa, että FROB ottaa yhteyttä niihin viiteen potentiaaliseen ostajaan, joita oli pyydetty tekemään tarjous Banco Popularin hallinnoimassa aiemmassa yksityisessä myyntimenettelyssä. Viidestä potentiaalisesta ostajasta kaksi päätti olla osallistumatta myyntimenettelyyn ja yhden Euroopan keskuspankki (EKP) sulki pois vakavaraisuusvalvontaan liittyvistä syistä.

16. Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto hyväksyi 5.6.2017 yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti ensimmäisen arvostuksen (jäljempänä ensimmäinen arvostus), jonka tarkoituksena oli määrittää, täyttyivätkö kriisinratkaisun edellytykset. Arvostuksen suoritti Deloitte, jonka yhteinen kriisinratkaisuneuvosto palkkasi 23.5.2017 riippumattomaksi asiantuntijaksi.

17. Banco Popular esitti 5.6.2017 aamulla Banco de Españalle (Espanjan keskuspankki) ensimmäisen hätärahoituksena annettavaa maksuvalmiusapua koskevan pyynnön, jota seurasi iltapäivällä toinen pyyntö, jolla pyydettyä määrää nostettiin merkittävien kassavirtaliikkeiden vuoksi. Espanjan keskuspankin pyynnön perusteella ja sen jälkeen, kun EKP oli samana päivänä arvioinut hätärahoituksena annettavaa maksuvalmiusapua koskevaa Banco Popularin pyyntöä, EKP:n neuvosto ei vastustanut Banco Popularille 8.6.2017 saakka hätärahoituksena annettavaa maksuvalmiusapua. Banco Popular vastaanotti osan tästä hätärahoituksena annettavasta maksuvalmiusavusta; Espanjan keskuspankki ei kuitenkaan pystynyt myöntämään Banco Popularille hätärahoituksena annettavan maksuvalmiusavun lisäosaa.[11]

[10] Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190) (jäljempänä direktiivi 2014/59).

[11] Tapauksen tosiseikat eivät sisällä mitään mahdollista selitystä sille, miksi Espanjan keskuspankki ei voinut antaa Banco Popularille hätärahoituksena annettavaa maksuvalmiusapua täysimääräisenä.

18. EKP arvioi 6.7.2017, että Banco Popular oli yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 18 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, ja ilmoitti tämän arvionsa yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 18 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti. [12]

19. Deloitte toimitti samana päivänä yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 10 kohdan mukaisesti toisen arvostuksen (jäljempänä toinen arvostus). Toisen arvostuksen tarkoituksena oli määrittää Banco Popularin varojen ja velkojen arvo, antaa arvio siitä, miten osakkeenomistajia ja velkojia olisi kohdeltu, jos Banco Popular olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn, sekä tarjota tietoja siirrettävistä osakkeista ja muista omistusinstrumenteista tehtävästä päätöksestä. [13]

20. FROB ilmoitti 7.6.2017 yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle saaneensa samana päivänä kello 3.12 Banco Santander SA:lta sitovan tarjouksen, jossa tämä tarjoutui ostamaan Banco Popularin osakkeet yhden euron hinnalla. FROB esitti yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle, että tarjous hyväksytään.

21. Yhteisen kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto hyväksyi 7.6.2017 Banco Santanderin tarjouksen ja antoi kriisinratkaisumääräyksen. Liiketoiminnan myyntiä [14] käytettäessä kaikki Banco Popularin nykyiset osakkeet (ydinpääomainstrumentit) ja ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit kirjattiin alas. Toissijaisen pääoman (T2) instrumentit muunnettiin uusiksi osakkeiksi ja siirrettiin sen jälkeen Banco Santanderille 1 euron hintaan.

22. Kriisinratkaisumääräys toimitettiin komission hyväksyttäväksi kello 5.13. Komissio hyväksyi kriisinratkaisumääräyksen kello 6.30 yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle osoittamallaan päätöksellä.

23. Sen määrittämiseksi, olisiko osakkeenomistajia ja velkojia kohdeltu paremmin, jos Banco Popular olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn, Deloitte toimitti 14.6.2018 kriisinratkaisuneuvostolle yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 16–18 kohdassa tarkoitetun erilaista kohtelua koskevan arvostuksen (jäljempänä kolmas arvostus).

24. Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto teki 17.3.2020 päätöksen SRB/EES/2020/52, [15] jossa todettiin, että yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 76 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla [16] osakkeenomistajilla ja velkojilla, joihin Banco Popularin kriisinratkaisu vaikutti, ei ollut oikeutta saada korvausta yhteisestä kriisinratkaisurahastosta (SRF).

[12] Arvioinnin ei-luottamuksellinen versio on saatavilla osoitteessa https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.2017_FOLTF_ESPOP.en.pdf?ed492d2c6735d43ab422f25ed966d712.

[13] Kyseisessä arvostuksessa Banco Popularin taloudelliseksi arvoksi arvioitiin parhaassa skenaariossa 1,3 miljardia euroa, huonoimmassa –8,2 miljardia euroa ja edustavimmaksi arvioksi –2 miljardia euroa.

[14] Yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 24 artiklan mukaan.

[15] Kyseistä päätöstä koskeva tiedonanto julkaistiin 20.3.2020 Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL 2020, C 91, s. 2), joka on saatavilla osoitteessa: eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XX0320(01).

[16] Useat Banco Popularin entiset osakkeenomistajat riitauttivat tämän yhteisen kriisinratkaisuneuvoston päätöksen. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi tämän kanteen 22.11.2023 antamallaan tuomiolla Del Valle Ruíz ym. v. SRB (T-302/20, T-303/20 ja T-307/20, EU:T:2023:735). Kyseisestä tuomiosta ei valitettu.

III Asian käsittely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

25. Ensimmäisen oikeusasteen kantajat nostivat 7.8.2017 unionin yleiseen tuomioistuimeen jättämällään kannekirjelmällä kanteen, jossa ne vaativat kriisinratkaisumääräyksen ja komission hyväksynnän kumoamista ja vahingonkorvausta sekä toisen arvostuksen kumoamista ja vahingonkorvausta.

26. Espanjan kuningaskunta ja Banco Santander hyväksyttiin 12.4.2019 väliintulijoiksi tukemaan komission ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston vaatimuksia.

27. Unionin yleinen tuomioistuin määräsi 12.5.2021 antamallaan määräyksellä yhteisen kriisinratkaisuneuvoston toimittamaan täydelliset versiot kriisinratkaisumääräyksestä, toisesta arvostuksesta, EKP:n 6.6.2017 tekemästä arvioinnista, jonka mukaan Banco Popular oli kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, sekä EKP:n 18.5.2017 Banco Popularille lähettämästä kirjeestä. Tutustuttuaan näihin asiakirjoihin unionin yleinen tuomioistuin päätti 9.6.2021 antamallaan määräyksellä, että ne eivät olleet tarpeen asian ratkaisemiseksi, ja poisti ne asiakirja-aineistosta.

28. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen kokonaisuudessaan perusteettomana.

IV Asian käsittely unionin tuomioistuimessa

29. Valittajat vaativat 11.8.2022 tekemässään valituksessa, että unionin tuomioistuin:

– kumoaa valituksenalaisen tuomion

– hyväksyy niiden unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämät vaatimukset, jotka koskevat kriisinratkaisumääräyksen ja komission hyväksynnän kumoamista, ja näin ollen velvoittaa komission ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston palauttamaan niiden Banco Populariin tekemät sijoitukset tai vaihtoehtoisesti velvoittaa ne maksamaan korvauksia sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella

– velvoittaa komission ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston maksamaan niille vahingonkorvausta sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella

– kumoaa toisen arvostuksen ja velvoittaa komission ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston maksamaan niille vahingonkorvausta

– velvoittaa komission ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

– määrää, että myönnettyihin määriin on lisättävä hyvityskorko 23.5.2017 alkaen tai toissijaisesti 7.6.2017 alkaen tuomion julistamispäivään saakka sekä viivästyskorko tuomion julistamispäivästä lukien, lukuun ottamatta tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneita kuluja, joille kertyy viivästyskorkoa vasta tuomion julistamispäivästä lukien

– myöntää niille kaikki muut asianmukaisiksi katsotut lisäkorvaukset.

30. Komissio, yhteinen kriisinratkaisuneuvosto, Espanjan kuningaskunta ja Banco Santander vaativat, että unionin tuomioistuin

– hylkää valituksen kokonaisuudessaan

– velvoittaa valittajat korvaamaan valituksesta ja ensimmäisessä oikeusasteessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

31. Banco Santander väittää lisäksi, että jos unionin tuomioistuin hyväksyy valituksen ja päättää unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaisesti ratkaista itse kumoamiskanteen, sen on

– SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaisesti rajoitettava tuomionsa soveltamisalaa pysyttämällä Banco Popularin Banco Santanderille myynnin vaikutukset.

V Asian tarkastelu

32. Valittajat esittävät valituksensa tueksi neljä valitusperustetta. Ensimmäisen valitusperusteen mukaan valituksenalaisessa tuomiossa tulkittiin ja sovellettiin virheellisesti yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 18 artiklaa. Toisen valitusperusteen mukaan valituksenalaisessa tuomiossa tulkittiin ja sovellettiin virheellisesti yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklaa. Valittajat vaativat kolmannessa valitusperusteessaan vahingonkorvausta, joka perustuu ensimmäisessä oikeusasteessa riitautetun päätöksen kumoamiseen SEUT 264 artiklan nojalla. Neljännessä valitusperusteessa väitetään lopuksi, että valituksenalaisessa tuomiossa tehtiin virheitä, jotka koskevat Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevaa itsenäistä vaatimusta.

33. Kuten olen todennut, tätä ratkaisuehdotusta on luettava yhdessä rinnakkaisen ratkaisuehdotuksen kanssa. Tämän valituksen ensimmäistä valitusperustetta käsitellään rinnakkaisen ratkaisuehdotuksen 20–48 kohdassa, kun taas toisen valitusperusteen viidettä ja kuudetta osaa [17] käsitellään kyseisen ratkaisuehdotuksen 49–86 kohdassa.

34. Muut valitusperusteet koskevat ensinnäkin väitteitä yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan rikkomisesta, jota käsittelen kohdassa A. Toiseksi ne koskevat vahingonkorvausvaatimusta, jota analysoin kohdassa B. Lopuksi valittajat vetoavat myös Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen, jota käsittelen kohdassa C.

35. Esitän seuraavassa tarkastelussa syyt, joiden vuoksi unionin tuomioistuimen olisi hylättävä valitus kokonaisuudessaan.

[17] Joissa valittajat väittävät rinnakkaisessa valituksessa, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut perusteluvelvollisuutta ja perusoikeuskirjan 47 artiklaa.

A Yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artikla

36. Toisen valitusperusteen neljässä ensimmäisessä osassa valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen [18] tulkitessaan ja soveltaessaan yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklaa Banco Popularin erilaisiin arvostuksiin. Muistutettakoon, että Banco Popularin kriisinratkaisumenettelyyn sisältyi kolme arvostusta. [19]

37. Kuten unionin tuomioistuin vahvisti tuomiossa Aeris Invest v. SRB, [20] yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklassa viitataan kahteen arvostuslajiin. Ensimmäisestä (tilapäisestä) arvostuksesta säädetään yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 1–15 kohdassa. Toisesta (lopullisesta) arvostuksesta säädetään yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 16–18 kohdassa, ja sen on oltava riippumattoman henkilön suorittama.

38. Unionin tuomioistuin katsoi, että Banco Popularin kriisinratkaisussa käytetyt ensimmäinen ja toinen arvostus kuuluvat ensimmäiseen lajiin, kun taas kolmas arvostus kuuluu toiseen lajiin. [21]

39. Valittajat väittävät ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen katsoessaan, että ensimmäinen ja toinen arvostus olivat oikeudenmukaisia, varovaisia ja realistisia, kuten yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 1 kohdassa edellytetään.

40. Aluksi katson, että unionin yleinen tuomioistuin oli oikeassa todetessaan, [22] että sekä ensimmäinen että toinen arvostus olivat tilapäisiä ja sisälsivät näin ollen väistämättä epävarmoja tai likimääräisiä tietoja.

41. Unionin yleinen tuomioistuin arvioi itse asiassa yksityiskohtaisesti toista arvostusta kunkin omaisuuseräryhmän osalta ottaen huomioon tilanteen kiireellisyyden ja asiayhteyden, jossa Deloitte suoritti arvostuksen. [23]

42. Unionin yleinen tuomioistuin viittasi lopuksi ja mielestäni oikein siihen, että ensimmäinen ja toinen arvostus palvelivat eri tarkoituksia, että ne laadittiin eri ajankohtina (ja että käytettävissä olevat tiedot olivat erilaiset), ja päätteli näin ollen oikein, että ne eivät olleet ristiriitaisia. [24]

43. Katson näin ollen, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi ja sovelsi oikein yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 1 kohtaa.

18 Valituksenalaisen tuomion 279–282 kohta ja 346–425 kohta.

19 Ks. edellä 16, 19, 23 ja 24 kohta.

20 Tuomio 21.12.2021, Aeris Invest v. SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, 70–71 kohta).

21 Ibid., 72 kohta.

22 Valituksenalaisen tuomion 294, 347 ja 357 kohta.

23 Unionin tuomioistuin on todennut, että ”päätöksen perustelujen yksityiskohtaisuuden pitää olla oikeassa suhteessa niihin aineellisiin mahdollisuuksiin ja teknisiin tai määräaikoja koskeviin edellytyksiin, joiden rajoissa päätös on tehtävä”. Tuomio 6.11.2012, Éditions Odile Jacob v. komissio (C-551/10 P, EU:C:2012:681, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

24 Ks. myös rinnakkaisen ratkaisuehdotuksen 54–70 kohdassa esitetty analyysi arvostuksista ja perusteluvelvollisuudesta.

44. Toiseksi valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen [25] katsoessaan, etteivät ensimmäinen ja toinen arvostus olleet yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 5 kohdan vaatimusten vastaisia. [26]

45. Yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 5 kohdan a alakohdassa säädetyn tavoitteen osalta unionin yleinen tuomioistuin totesi, että yhteinen kriisinratkaisuneuvosto analysoi tätä tavoitetta ensimmäisessä arvostuksessa ja määritti, täyttyivätkö kyseisen asetuksen 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaiset kriisinratkaisun edellytykset. [27] Valittajien väitteissä ei ole mitään sellaista, mikä kyseenalaistaisi unionin yleisen tuomioistuimen analyysin asianmukaisuuden.

46. Unionin yleinen tuomioistuin arvioi myös perustellusti toisen arvostuksen yhdenmukaisuutta yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 5 kohdan b, f ja g alakohdassa vahvistettujen tavoitteiden kanssa, koska Deloitte viittasi kyseisessä arvostuksessa olennaisesti samoihin tavoitteisiin ja viittasi direktiivin 2014/59 36 artiklan 4 kohdan b, f ja g alakohtaan. [28]

47. Valittajat ovat oikeassa todetessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 298 kohdassa virheellisesti todennut, että yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 5 kohdan c alakohdassa tarkoitetun tavoitteen osalta ei ole esitetty mitään erityistä argumenttia. [29]

48. Unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin perustellusti viitannut yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 10 kohtaan, jonka mukaan tilapäisen arvostuksen ”on oltava 4 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen ja, siltä osin kuin kulloisissakin olosuhteissa on kohtuudella mahdollista, 1, 7 ja 9 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen”. Kyseisessä säännöksessä ei mainita 20 artiklan 5 kohtaa. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin totesi perustellusti, että yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 1 kohta on merkityksellinen, koska siinä todetaan, että arvostus, joka ei ole 20 artiklan 5 kohdan vaatimusten mukainen, on katsottava tilapäiseksi, kuten ensimmäinen ja toinen arvostus olivat.

49. Katson näin ollen, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole tehnyt virhettä tulkitessaan yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 5 kohtaa.

50. Kolmanneksi valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen katsoessaan, ettei toinen arvostus ollut yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 5 ja 9 kohdan vaatimusten vastainen.

[25] Valituksenalaisen tuomion 286–304 kohta.

[26] Arvostuksen tarkoituksena yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 5 kohdan mukaan on se, että ”(a) se tuottaa tietoa perustellun toteamuksen tekemiseksi siitä, täyttyvätkö kriisinratkaisun edellytykset tai pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen edellytykset; (b) se tuottaa tietoa, jos kriisinratkaisun edellytykset täyttyvät, perustellun päätöksen tekemiseksi 2 artiklassa tarkoitettua yhteisöä koskevan asianmukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta; (c) se tuottaa tietoa kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytettäessä perustellun päätöksen tekemiseksi omistusinstrumenttien mitätöimisen tai laimentamisen laajuudesta sekä kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta; – – (f) se tuottaa tietoa liiketoimintaa myytäessä perustellun päätöksen tekemiseksi siirrettävistä varoista, oikeuksista, veloista taikka omistusinstrumenteista sekä auttaa kriisinratkaisuneuvostoa saamaan oikean käsityksen siitä, mitkä ovat 24 artiklan 2 kohdan b alakohtaa sovellettaessa käytettävät kaupalliset ehdot; (g) se kaikissa tapauksissa varmistaa, että mahdolliset tappiot, jotka kohdistuvat 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varoihin, otetaan kokonaisuudessaan huomioon sovellettaessa kriisinratkaisuvälineitä tai käytettäessä kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia”.

[27] Valituksenalaisen tuomion 292 ja 293 kohta.

[28] Valituksenalaisen tuomion 300 ja 301 kohta.

[29] Ne viittaavat ensimmäisessä oikeusasteessa antamansa vastauksen 61–66 kohtaan, jossa tätä tavoitetta todellakin käsitellään.

51. Unionin yleinen tuomioistuin totesi, että yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 10 kohdassa, joka koskee tilapäisiä arvostuksia, säädetään, että 20 artiklan 1, 7 ja 9 kohdassa säädettyjä vaatimuksia on noudatettava ”siltä osin kuin kulloisissakin olosuhteissa on kohtuudella mahdollista”. [30]

52. Ilmaus ”siltä osin kuin on kohtuudella mahdollista” käsittää nähdäkseni näin ollen perustellusti sen, että arvostus on tehty konsolidoidusti eikä kunkin Banco Popular -konserniin kuuluvan yksikön osalta erikseen, mikä, kuten unionin yleinen tuomioistuin perustellusti totesi, ei ole yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 7 kohdassa asetettu vaatimus. [31]

53. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään tehnyt virhettä katsoessaan, että toinen arvostus, jossa velkojia ei jaeta ryhmiin, oli yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 9 kohdan mukainen, koska nämä tiedot olivat saatavilla vasta kolmannen arvostuksen yhteydessä. [32]

54. Neljänneksi valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen tulkitessaan ja soveltaessaan yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 10 ja 11 kohtaa toisen arvostuksen osalta. Ne väittävät, että koska (yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 11 kohdan toisen virkkeen vastaisesti) toisen arvostuksen (joka on yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 10 kohdassa tarkoitettu tilapäinen arvostus) jälkeen ei laadittu jälkikäteen suoritettavaa lopullista arvostusta, tällaiseen tilapäiseen arvostukseen perustuva kriisinratkaisumääräys on pätemätön.

55. Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto vahvisti unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin vastatessaan, ettei se tee jälkikäteen suoritettavaa lopullista arvostusta, koska siitä ei olisi mitään yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 11 kohdan mukaista käytännön hyötyä. [33]

56. Unionin yleinen tuomioistuin nojautui yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 13 kohtaan, jonka mukaan ”10 ja 11 kohdan mukaisesti tehty tilapäinen arvostus on kriisinratkaisuneuvostolle pätevä peruste päättää kriisinratkaisutoimista”, ja totesi, että jälkikäteisen arvostuksen puuttuminen ei vaikuta kriisinratkaisumääräyksen laillisuuteen. [34] Unionin yleinen tuomioistuin totesi lisäksi, että arvostus, joka on tehty kriisinratkaisumääräyksen antamisen ja komission sille antaman hyväksynnän *jälkeen*, ei voi vaikuttaa niiden laillisuuteen. [35]

57. Ottaen huomioon unionin tuomioistuimen arvioinnin tuomiossa Aeris Invest v. SRB [36] katson, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi ja sovelsi oikein yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 10 kohtaa.

30 Valituksenalaisen tuomion 414 kohta.

31 Valituksenalaisen tuomion 415 kohta.

32 Valituksenalaisen tuomion 421 ja 422 kohta.

33 Kriisinratkaisuneuvosto totesi myös, että tällaisen yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 12 kohdan mukaisen jälkikäteisen arvostuksen korvaustehtävää ei sovelleta tähän kriisinratkaisutoimeen. Tuomioistuin vahvisti, että 20 artiklan 12 kohdan mukaan yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevaa asetusta ei sovelleta liiketoiminnan myyntiin, tuomio 21.12.2021, Aeris Invest v. SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, 80–82 kohta).

34 Valituksenalaisen tuomion 280 kohta.

35 Viitaten valituksenalaisen tuomion 281 ja 282 kohdassa mainittuun 3.9.2015 annettuun tuomioon Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. komissio (C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

36 Tuomio 21.12.2021, Aeris Invest v. SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040).

58. Lopuksi ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää toisen valitusperusteen neljä ensimmäistä osaa perusteettomina.

B Vahingonkorvausvaatimus

59. Kolmannessa valitusperusteessaan valittajat tyytyvät toteamaan yhdessä perustelujensa kappaleessa, että ne pitävät kiinni vahingonkorvausvaatimusta koskevista argumenteistaan.

60. Vaikka valittajat viittaavat valituksenalaisen rinnakkaistuomion asian kannalta merkityksellisiin kohtiin, ne viittaavat vain yleisesti vahingonkorvausvaatimukseensa ja SEUT 264 artiklaan tarkentamatta unionin yleisen tuomioistuimen väitettyä virhettä. [37]

61. Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 256 artiklan 1 kohdan, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 169 artiklan 2 kohdan määräysten mukaan valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi. [38]

62. Ehdotan näin ollen, että unionin tuomioistuin jättää tämän valitusperusteen tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

C Unionin sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu

63. Neljännessä valitusperusteessaan valittajat esittävät kaksi argumenttia. Ensinnäkin ne väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin ei selvittänyt, että kriisinratkaisuneuvosto olisi rikkonut yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 88 artiklan ja SEUT 339 artiklan mukaista salassapitovelvollisuutta. Rikkomus koskee haastattelua, jonka kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtaja König antoi Bloombergille 23.5.2017, ja väitettyä tietovuotoa, joka julkaistiin eri tiedotusvälineissä. [39] Valittajat väittävät myös, että kriisinratkaisuneuvosto ja komissio rikkoivat salassapitovelvollisuuttaan, kun ne pysyivät passiivisina eivätkä suorittaneet sisäistä tutkimusta Reutersin artikkelissa julkaistujen väitettyjen vuotojen osalta.

64. Toiseksi valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se ei ottanut tutkittavaksi niiden toista arvostusta koskevaa riitautusta ja siitä johtuvaa korvausvaatimusta.

65. Ensimmäisen argumentin osalta valittajat väittävät, että tieto siitä, että Banco Popular oli valvonnan alaisena, oli itsessään luottamuksellinen, toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 613 kohdassa.

[37] Unionin tuomioistuimen 28.4.2022 antaman tuomion Changmao Biochemical Engineering v. komissio (C-666/19 P, EU:C:2022:323, 187–189 kohta) mukaan tämä valitusperuste on jätettävä tutkimatta. Lisäksi ”tätä edellytystä ei täytä valitus, jossa ei ole lainkaan sellaisia perusteluja, joilla tähdätään nimenomaisesti sen oikeudellisen virheen yksilöimiseen, jonka on väitetty rasittavan kyseessä olevaa tuomiota tai määräystä”. Tuomio 14.10.2021, NRW.Bank v. SRB (C-662/19 P, EU:C:2021:846, 36 kohta).

[38] Tuomio 21.10.2020, EKP v. Estate of Espírito Santo Financial Group (C-396/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:845, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

[39] Unionin yleinen tuomioistuin rajoitti analyysinsä Bloombergin haastatteluun ja Reutersin julkaisemaan artikkeliin, koska valittajat eivät ensimmäisessä oikeusasteessa täsmentäneet muita väitettyjä kriisinratkaisuneuvoston vuotoja. Valituksenalaisen tuomion 610 kohta.

66. Yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen
johdanto-osan 116 perustelukappaleessa mainitaan tiedot, joita voidaan pitää luottamuksellisina: kriisinratkaisusuunnitelmien sisältöä ja yksityiskohtia koskevat tiedot sekä näiden suunnitelmien mahdollisen arvioinnin tulokset ja kaikenlainen päätöksestä, kuten kriisinratkaisun edellytysten täyttymisestä, tietyn kriisinratkaisuvälineen käytöstä tai mistä tahansa menettelyn aikaisesta toimesta, ennen sen tekemistä annettu tieto.

67. Unionin yleinen tuomioistuin tutki kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtajan haastattelussa jakamat tiedot. Tarkemmin sanottuna hän totesi seuraavaa: ”En koskaan puhu yksittäisistä pankeista. Huomiomme kohteena on useampi kuin yksi pankki, ja tietysti seuraamme myös Banco Popularin tapausta, mutta se ei ole ainoa”. [40]

68. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että tiedot olivat luonteeltaan yleisiä ja että ”tieto siitä, että Banco Popularia yhtenäisen valvontamekanismin piiriin kuuluvana luottolaitoksena ’valvotaan’, ei ole luottamuksellinen”. [41] Unionin yleinen tuomioistuin lisäsi, että tieto siitä, että Banco Popular oli joutunut EKP:n tarkastuksen kohteeksi, oli jo julkinen. [42]

69. Unionin yleinen tuomioistuin oli mielestäni oikeassa katsoessaan, että kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtajan ilmoitukset olivat riittävän yleisluonteisia, jotta ne eivät paljastaneet yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen
johdanto-osan 116 perustelukappaleen nojalla luottamuksellista tietoa siitä, että oltiin ratkaisemassa, täyttyivätkö kriisinratkaisun edellytykset Banco Popularin osalta.

70. Reutersin artikkelin osalta unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 619–643 kohdassa, että ei ollut osoitettu, että kriisinratkaisuneuvoston työntekijä olisi vuotanut tietoja, ja ettei se, ettei kriisinratkaisuneuvosto ollut ryhtynyt toimiin vuotaneiden tietojen kiistämiseksi, todista sen vastuuta vuodosta.

71. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin huomautti valituksenalaisen tuomion 623 kohdassa perustellusti, että ensimmäisen oikeusasteen kantajat eivät ”täsmennä, mitkä kyseiseen artikkeliin sisältyvät tiedot ovat luottamuksellisia ja missä määrin niiden luovuttaminen rikkoisi kriisinratkaisuneuvoston tai komission salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia”.

72. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 625 kohdassa, että kriisinratkaisuneuvosto oli antanut lehdistötiedotteen, joka oli ristiriidassa sen laajan tulkinnan kanssa, joka Reutersin artikkelissa annettiin kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtajan antamalle haastattelulle.

73. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin viittasi valituksenalaisen tuomion 628–632 kohdassa muihin julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, jotka osoittivat, että Reutersin artikkelissa ei paljastettu mitään luottamuksellisia tietoja.

74. Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 637 kohdassa, että ensimmäisen oikeusasteen kantajat eivät olleet näyttäneet toteen väitettä, jonka mukaan kriisinratkaisuneuvoston tai komission virkamies olisi vuotanut tietoja Reutersille, koska ne eivät olleet esittäneet mitään todisteita tästä.

[40] Valituksenalaisen tuomion 612 kohta.

[41] Ibid., 613 kohta.

[42] Ibid., 614 kohta.

75. Valittajat väittävät myös, että unionin yleinen tuomioistuin arvioi virheellisesti useita tosiseikkoja, vetoamatta kuitenkaan niiden huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla. Tämä koskee Bloombergin haastattelussa todettujen tosiseikkojen ja Reutersin artikkelissa esitettyjen tosiseikkojen vertailua sekä Espanjan hallintoviranomaisille väitetysti vuodatettuja tietoja.

76. Katson, että näitä argumentteja ei voida ottaa tutkittavaksi, koska unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä arvioida selvitysaineistoa, paitsi jos valittajat väittäisivät, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla ja että vääristyneellä tavalla huomioon ottaminen ilmenee selvästi unionin tuomioistuimen asiakirja-aineistosta. [43]

77. Lisäksi asianosaisen, joka vetoaa vääristyneellä tavalla huomioon ottamiseen, on ilmoitettava täsmällisesti ne seikat, jotka se katsoo unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen huomioon vääristyneellä tavalla, ja näytettävä toteen ne arviointivirheet, joiden takia unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan päätynyt niiden ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla. [44]

78. Valittajat tyytyvät luonnehtimaan unionin yleisen tuomioistuimen jo arvioimia tosiseikkoja osoittamatta, että kyseinen tuomioistuin olisi ottanut todisteet huomioon vääristyneellä tavalla.

79. Näin ollen katson, että unionin yleinen tuomioistuin totesi perustellusti, että kriisinratkaisuneuvosto ja komissio eivät rikkoneet yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 88 artiklan ja SEUT 339 artiklan mukaista salassapitovelvollisuuttaan.

80. Jos unionin tuomioistuin katsoo toisin, on vielä selvitettävä väitetty syy-yhteys tämän rikkomisen ja valittajille aiheutuneen vahingon välillä.

81. Valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 653–674 kohdassa, että luottamuksellisuuden rikkomisen ja Banco Popularin kriisinratkaisumenettelyn kohteeksi asettamisen välillä ei ollut syy-yhteyttä.

82. Katson, että unionin yleinen tuomioistuin totesi perustellusti, että Banco Popularin likviditeettiongelmat olivat vakavia jo ennen 23.5.2017 tapahtunutta haastattelua ja että Banco Popularin likviditeettikriisi johtui useista tekijöistä, jotka saivat alkunsa pankin helmi- ja huhtikuussa 2017 julkistamista huonoista tuloksista.

83. Viitaten syy-yhteyttä koskevaan oikeuskäytäntöön katson, että unionin yleinen tuomioistuin oli oikeassa todetessaan, että ensimmäisen oikeusasteen kantajat eivät osoittaneet riittävän suoraa yhteyttä vahingon ja moititun toiminnan välillä, koska viimeksi mainitun on oltava vahingon ratkaiseva syy. [45]

84. Katson näin ollen, että neljännen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

[43] Tuomio 2.9.2010, komissio v. Deutsche Post (C-399/08 P, EU:C:2010:481, 63 kohta) ja tuomio 29.10.2015, komissio v. ANKO (C-78/14 P, EU:C:2015:732, 54 kohta).

[44] Tuomio 10.11.2022, komissio v. Valencia Club de Fútbol (C-211/20 P, EU:C:2022:862, 55 kohta).

[45] Valituksenalaisen tuomion 655 kohta, jossa viitataan 11.7.2019 annettuun tuomioon BP v. FRA (T-838/16, ei julkaistu, EU:T:2019:494, 217 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

85. Toisen argumentin osalta unionin yleinen tuomioistuin viittasi yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 20 artiklan 15 kohtaan [46] ja totesi, että toista arvostusta ei voida riitauttaa erillisellä kanteella. [47]

86. Unionin yleinen tuomioistuin jätti kantajien korvausvaatimuksen tutkimatta myös siksi, että yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevassa asetuksessa ei säädetä mahdollisuudesta hakea korvausta eivätkä ensimmäisen oikeusasteen kantajat täsmentäneet aiheutuneen vahingon tarkkaa laajuutta tai haetun korvauksen tarkkaa määrää. Unionin yleinen tuomioistuin perusteli tätä päätelmäänsä huomauttamalla, että ensimmäisen oikeusasteen kantajat eivät olleet jäsentäneet vaatimustaan SEUT 340 artiklan mukaisen unionin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun syntymisen edellytysten osalta. [48]

87. Ehdotan näin ollen, että unionin tuomioistuin vahvistaa unionin yleisen tuomioistuimen neljännen valitusperusteen toisesta osasta tekemän arvioinnin.

VI Ratkaisuehdotus

88. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin

– hylkää valituksen

– velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

[46] ”Arvostus on olennainen osa päätöstä kriisinratkaisuvälineen soveltamisesta tai kriisinratkaisuvaltuuden käytöstä tai päätöstä pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käytöstä. Itse arvostukseen ei voida hakea muutosta erikseen, mutta siihen voidaan hakea muutosta yhdessä kriisinratkaisuneuvoston päätöksen kanssa.”

[47] Valituksenalaisen tuomion 680–682 kohta.

[48] Valituksenalaisen tuomion 685, 689 ja 697 kohta.